

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.811 van 9 juni 1999
in de zaak A. 82.867/VII-17.846.**

In zake : XXX,
wonende te XXX

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 10 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de haar op 26 februari 1999 betekende beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van dezelfde datum, tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. RAHOLLE die, loco Advocaat R. BOHI verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is in België binnengekomen op 6 september 1998 en heeft zich op 8 september 1998 vluchteling verklaard. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoekster gebruik van het A., met behulp van een tolk.

1.2. Per fax van 16 november 1998 wordt aan Duitsland de overname gevraagd van verzoekster (en van haar twee minderjarige kinderen) bij toepassing van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990.

1.3. Per fax van 17 februari 1999 delen de Duitse Autoriteiten mee akkoord te gaan met de overname van verzoekster (en haar twee minderjarige kinderen).

1.4. Op 26 februari 1999 wordt aan verzoekster (en haar twee minderjarige kinderen) een doorlaatbewijs afgeleverd voor de overdracht van België naar Duitsland.

1.5. De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, werd aan verzoekster betekend op 26 februari 1999. Deze beslissing werd als volgt gemotiveerd :

"België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Duitse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 8 van de Conventie van 15 juni 1990 van Dublin.

Betrokkene heeft in Duitsland een asielaanvraag ingediend en (de) Duitsland heeft in datum van 18/02/1999 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn/haar asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de vijf (5) dagen en dient hij (zij) zich aan te bieden bij de Duitse autoriteiten."

1.6. Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat de verzoekende partij op 27 mei 1999 een "memorie in repliek", heeft ingediend; dat een dergelijk stuk niet is voorzien door het koninklijk besluit van 5 december 1991, tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zodat dit stuk uit de debatten wordt geweerd;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, de verzoekende partij een enig middel afleidt uit de schending van de artikelen 3 en 14 van het EVRM en van artikel 3 van de Conventie van Genève;

Overwegende dat voornoemd middel niet dienstig tegen de bestreden beslissing kan worden aangevoerd, omdat de verzoekende partij, onder een andere identiteit, op 3 juni 1998, een asielaanvraag heeft ingediend in de Duitse Bondsrepubliek, die op 16 oktober 1998 werd afgewezen, zodat Duitsland nog steeds is belast met het asieldoosier van de verzoekende partij; dat voornoemde Staat zich trouwens op 17 februari 1999 bereid heeft verklaard, om verzoekster, met haar twee minderjarige kinderen over te nemen (cfr. stuk nr. 53 van het dossier van de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken); dat de verwerende partij op 26 februari 1999 een doorlaatbewijs heeft opgesteld (zie stuk nr. 26 van hetzelfde dossier); dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond in de huidige stand van de rechtspleging, dat zij naar haar land van herkomst is teruggekeerd, nadat Duitsland haar asielaanvraag had behandeld; dat uit de samenlezing van de artikelen 10.1.e., en 13 van de Dublin-Overeenkomst blijkt dat Duitsland bevoegd blijft, wat bevestigd wordt door de stukken van voornoemd dossier;

3.1.2. Overwegende dat het enig middel van de verzoekende partij bovendien niet ernstig is, mede gelet op het algemeen rechtsbeginsel : "Fraus omnia corrumpit", (Cass., 23 januari 1968, Pas., I., 1968, 649), omdat de verzoekende partij reeds een asielaanvraag onder een andere identiteit had ingediend, in Duitsland, vooraleer zij een asielaanvraag indiende in België; dat in dit verband wordt verwezen naar stuk nr. 25, antwoord op vraag 16, door verzoekster, van het dossier neergelegd door de verwerende partij;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juni 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.